

Sacred Heart School, Moga

AFFILIATED TO THE COUNCIL FOR INDIAN SCHOOL CERTIFICATE EXAMINATIONS, NEW DELHI

(AN ISO 21001:2018 CERTIFIED EDUCATIONAL INSTITUTION)

Elixir

The flow of magical writings...

AUGUST

2025

www.shsmoga.com

My child, follow your father's instruction, and never forsake your mother's teaching. They are ornaments like a graceful flower garland on your head and a pendant around your neck.

The page features decorative line-art illustrations of lily flowers in the four corners. The background has a soft, light pink to white gradient. The title 'LORD'S PRAYER' is centered in a large, bold, dark red serif font.

LORD'S PRAYER

Our Father in Heaven | Holy be your name |

Your Kingdom come | Your will be done |

On Earth As in Heaven ||

Give us today | Our daily bread, |

Forgive us our sins | As we forgive |

Those who sin against us. ||

Do not bring us to the test

But deliver us from evil. ||

For Thine is the Kingdom |

The Power and the Glory |

Forever and Ever || AMEN ||

EDITORIAL BOARD

EDITOR-IN-CHIEF

MRS. VIJAYA JEBAKUMAR
(PRINCIPAL)

MANAGING EDITORS

MR. NARESH KUMAR
HM (JUNIOR WING)

MRS. KAWALPREET KAUR
HM (PRIMARY WING)

IN-HOUSE EDITOR

MR. HARSHA KUMAR
(Dept. of English)

ASSISTANT EDITORS

MR. CHARLY
Dept. of English
(Senior Wing)

MR. AVTAR SINGH
Dept. of Punjabi
(Senior Wing)

MS. SUMAN
Dept. of Hindi
(Senior Wing)

MR. YARI CHRISTIN
Dept. of English
(Junior Wing)

MS. DEVINDRA KAPOOR
Dept. of Hindi
(Junior Wing)

MS. TULIKA KUNDU
Dept. of English
(Junior Wing)

MS. JASVEER KAUR
Dept. of Punjabi
(Junior Wing)

MR. NAVPREET SINGH
Dept. of English
(Primary Wing)

MS. NAVDEEP KAUR
Dept. of English
(Primary Wing)

MS. AMRITPAL KAUR
Dept. of Punjabi
(Primary Wing)

MS. SHERRY
Dept. of Punjabi
(Primary Wing)

MS. AARTI
Dept. of Hindi
(Primary Wing)

MS. DEEPIKA
Dept. of Hindi
(Primary Wing)

EDITOR'S DESK

In response to my query about migrating to foreign countries for studies, a plus two student has responded that the children of his age group needs more freedom, space and time to enjoy life in their own way. It will be possible when they are away from parents and family ties.

A man kept so many horses for riding purpose. One day a young man visited the stable and he found a horse with small wooden planks tightly tied to all its legs. The young man grew curious and he asked the need of it. The owner of the horse replied that that horse was the best among the lot, hence, everyone preferred him for ride. He was so exuberant and made quick as well as fast movements. Apparently, to prevent the horse from wild actions and getting injured, those precautions were taken. The young man got perplexed and at the same time was not happy with the statement. He disapproved that it would be as if blocking the horse from enjoying its freedom. The horse man retorted what would be the need of freedom when one was unable to move with the broken legs.

There are a lot of disparities among the goals of parents/care takers and the desires of the aspirants. Parents/care takers always have a special protective and solicitous hands upon their dependents to strongly hold them at the time they may slip into the fathoms by losing their control. Practical wisdom and ample amount of experience are the richest gift possess by the parents/care takers. Getting somebody's guidance throughout the age of immaturity is really a blessing. In the true sense, freedom is not only a license to enjoy the core but a commandment instills the need of self-control.

**Redefine your Freedom
Jai Hind**

**For The Editorial Board
Mr. Harsha Kumar**

Good to Know

1. Responsibility makes you mature, not age.
2. Experience makes you wise, not years.
3. Pain makes you stronger, not comfort.
4. Discipline makes you successful, not talent.
5. Consistency makes you grow, not speed.
6. Failure makes you better, not applause.
7. Patience makes you peaceful, not silence.
8. Respect makes you honorable, not position.
9. Kindness makes you noble, not status.
10. Sacrifice makes you valuable, not wealth.
11. Humility makes you great, not pride.
12. Focus makes you productive, not being busy.
13. Obedience makes you trusted, not talk.
14. Integrity makes you dependable, not image.
15. Gratitude makes you rich, not money.
16. Choices make you free, not opinions.
17. Knowledge makes you powerful, not appearance.
18. Forgiveness makes you lighter, not revenge.
19. Character makes you attractive, not looks.
20. Faith makes you stand, not fear.
21. Prayer makes you calm, not logic.
22. Self-control makes you respected, not reaction.
23. Truth makes you stable, not lies.
24. Love makes you whole, not attention.
25. Vision makes you lead, not position.
26. Hard work makes you fruitful, not luck.
27. Courage makes you move, not opportunity.
28. Mindset makes you win, not circumstances.
29. Purpose makes you fulfilled, not possessions.
30. Wisdom makes you last, not trends.

Compiled by
Mr. Naresh Kumar HM (Junior Wing)

THE BOND OF BLOOD

In the ancient kingdom of Thanesar, there lived a young prince, Harshavardhana, noble and kind-hearted, and his younger sister, Princess Rajeswary, a gentle soul of only thirteen summers. The two were inseparable — he would tell her stories of brave warriors, and she would weave garlands for his hair before his training.

But peace rarely lasts in the world of kings. To the east, the fierce ruler King Shashank of Gauda harbored hatred for Thanesar. Seeking to weaken the royal family, Shashank devised a cruel plan.

One fateful morning, while Rajeswary played in the royal gardens, Shashank's men stormed in, overpowering the guards. In the chaos, they seized the young princess and rode away into the mist. The palace was thrown into mourning.

When Harshavardhana learned of the abduction, his heart burned with grief and rage. He was barely older than sixteen, but his love for Rajeswary was stronger than any fear. Disregarding the counsel of his ministers, he laid aside his royal comforts, donned the armor of a lone warrior, and swore before the gods:

> "I will not return to the palace until my sister is free."

For months, Harsha traveled through forests, crossed rivers, and faced thieves and beasts. At last, he reached the heavily guarded fortress where Shashank held Rajeswary captive. She was locked in a high chamber, her spirit unbroken, but her eyes longed for the sight of her brother.

Under the cover of night, Harsha scaled the fortress walls. One by one, he felled the guards with his sword and wit. When he finally broke open her chamber door, Rajeswary's eyes widened in disbelief.

> Rajeswary: "Brother... is it truly you?"

Harsha: "It is I, little one. I swore I would come for you, and nothing in this world could stop me."

Before they could escape, Shashank himself confronted them, sword in hand. The battle was fierce — steel clashed against steel, sparks lit the darkness. Finally, with one decisive strike, Harsha disarmed Shashank and declared:

> "Touch my sister again, and it will be the last breath you take."

Taking Rajeswary by the hand, Harsha fled into the night. They journeyed home, the road lit by moonlight, and at dawn, the gates of Thanesar welcomed them with tears and cheers.

In the royal courtyard, as the people rejoiced, Rajeswary placed her garland — the same kind she once wove for him — around her brother's neck.

> Rajeswary: "I knew you would come for me."

Harsha: "Always. A brother's heart beats for his sister's safety."

From that day on, the bond between them became a legend — a story told for generations about how courage, love, and family can overcome even the darkest of enemies.

Mr. Jayarajan Peter
HOD Department of SST

MY NATIONAL FLAG

In the morning's gentle light,
My flag takes wings, so proud, so bright.
Saffron shines with courage true,
White brings peace in skies so blue.

Green holds dreams that bloom each day,
Hopes that never fade away.
It's not just cloth that waves up high,
It's the spirit that will never die!
O India, my guiding star,
No matter where my footsteps are,
Your colours live in every part,
You fly forever in my heart.

Ruhani Sikri
VII-Opal

Independence Day

Beneath the sky of saffron light,
A flag once rose in darkest night
With every thread, a tale was spun-
Of battles fought, of victories won,

The sky unfold in colors bright
As morning breaks with hope
Our flag waves high,
Dream fulfilled across the land

The voice of freedom, loud and clear
Reminds us why we hold it dear
With courage, strength and unity
We guard our nation's liberty.

So, let us rise and proudly say,
We honour this Independence Day.

**Lovepreet
VI-Pearl**

Janamashtami

India is a land of festivals, we celebrate many festivals of different religions in India, and one of the most celebrated festivals is Janamashtami. It is celebrated by the Hindus, It is a festival celebrated for the birth of Lord Krishna.

Lord Krishna was the eighth incarnation of Lord Vishnu who appeared in Dwapar yuga. He took birth on Krishna paksha tithi ashtami of Bhadrapad month, which normally falls in August or September month of Gregorian calendar. He was born at midnight in Mathura prison of the ruler, Kansa, His parents were Vasudeva and Devaki, sister of Kansa, and He was taken to Gokul at Nand's home. He was raised by Yashoda and Nand in Gokul, There he killed many asuras and went to Vrindavan. He met Radha Rani there. At the age of ten, he killed Kansa for his wrong deeds. Later in his life, he motivated Arjun to fight against Duryodhana and that how Mahabharat took place. In his last time, he was shot an arrow by a hunter. His teachings tell us to fight for ourself .

The houses are decorated on the auspicious day of Janamashtami, People wear new clothes and some people fast on this day. Most famous traditions are Dahi Handi Competition in which we have to break a pot filled with curd and Radha-Kaishna jhula in which we swing Radha and Krishna together, This festival is celebrated in different regions in various traditions, A place where is celebrated a lot is Vrindavan, People come here and take blessings of Sri Krishna in "Banke Bihari Temple" and "Prem Mandir"

This festival is a joyful festival when people leave celebrate the birth of god. A pure devotee bows before lord Krishna and expresses gratitude towards lord Krishna. It is a symbol of love and happiness. The devotees sing devotional songs in the name of Lord Krishna. We offer 'Chappan Bhog' (56 food) to Lord Krishna and give flute to them, some people, arrange "butter" at their home and the people visiting are given butter and sugar. Small children act as Lord Krishna.

There is a lot of crowd in the markets. People buy beautiful dresses fluits and cradle for Laddu Gopal ji, Small children enjoy on swings in fairs. People should celebrate it together. It is a joyous occasion for which we wait for whole year.

**Compiled by
Sargun-VII Opal**

The Magic Brush

Aarav loved painting, but his family couldn't afford to buy art supplies. One day, while helping his grandmother cleaning the storeroom, he found an old, wooden paintbrush. "It's magical" his grand mother whispered with a smile, "but only if you paint for others, not for yourself."

That night, Aarav dipped the brush into a cup of water and painted a flower on the wall. To his shock, the flower popped out, real and fresh. Excited, he go began painting toys for the neighbour's children, fresh bread for the old man down the street, and blankets for stray animals. Soon, the whole neighbourhood started feeling warmers, happier, and more connected But one day, Aarav Painted a shiny gold coin for himself. The moment he touched it, all his magical creations vanished.

Sad and guilty, Aarav returned to his grandmother she said gently, "Magic is strongest when it's shared." From then on, Aarav used the brush one for kindness, and though the never painted gold for himself, his heart felt richer than ever.

Moral: True wealth comes from helping others, not keeping everything for ourself.

Mishika
VI Emerald

A Solid Bond

Raksha Bandhan is a popular festival celebrated in India. It shows the bond of love between brothers and sisters. On this day, sisters tie a special thread called Rakhi on their brothers' wrists. Brothers give gifts to their sisters and promise to protect them. The festival brings joy, love, and unity in families. Raksha Bandhan reminds us of the importance of care, respect, and togetherness. After tying the Rakhi, sisters pray for their brother's happiness, health, and long live life.

The festival is not limited to real brothers and sisters; it can also be celebrated between cousins, close friends, or even neighbors who share a brother-sister-like hand. In Many parts of India, people also tie Rakhis to Soldiers, showing respect and gratitude for their protection of the nation. It is usually celebrated in the month of August on the full moon day of the Hindu month Shravana.

Raksha Bandhan is more than just a ritual- it strengthens family relationships, spreads happiness, and reminds us of the importance of love, respect, and unity in our lives. It is a celebration of the pure and selfless bond that makes our families stronger.

In this way, Raksha Bandhan is not just a festival, but a celebration of love, trust, and the unbreakable bond between brothers and sisters.

"May this festival continue to bring joy and unity to families for generations to come!"

Kimrat Kaur
VI-Beryl

Be Honest

Once upon a time, there lived a man named Rakesh. He was a diligent and honest woodcutter. He lived happily with his family. Despite all the efforts Rakesh put into his work, his master would not pay him the amount of money he deserved.

Although his work was not valued, Rakesh didn't argue even once. One day, he burnt the midnight oil to earn some extra money, as at his home there was no food to eat.

On hearing the whole situation, his wife, Suman said, "Your master does not pay you enough and if it is be like this, we will not be able to survive. You should demand for more money?" But Rakesh remained calm. One day his master asked him to bring some snacks.

As he didn't have money he had to borrow money from his friend to buy snacks for his master. His master hide himself behind the wall and watched everything. Master realized that he was doing wrong with Rakesh. That was the day which changed him and he understood that he committed a mistake which he had to rectify by paying Rakesh the amount of money he deserved.

Morel:- We should be patient, calm and always be honest.

Saanvi Dhir
VI-Emerald

Sacrifice

Do you know what we sacrificed for nearly 100 years?

Our strength and royalty with a flow of tears.

I was really sad, but the britishers barely cared,

But only when various freedom fighters paired.

The hell we had suffered,

And the people muttered,

The sufferings India had,

It was really sad.

Do you know what we sacrificed for nearly 100 years?

Our strength and royalty, with a flow of tears.

The love we have for India is unbeatable,

But the wars in India are unforgettable

We never had peace,

The problems didn't cease.

Till 1947,

Only the pains had an increase.

The place turned into ashes

People had bruises and rashes.

Do you know what we sacrificed for nearly 100 years?

Our strength and royalty, with a flow of tears.

Raiyna Garg
VI-Emerlad

Janmashtami

There are many festivals celebrated in India. The most important festival of Hindu religion is Janmashtami. This is a festival of joy and happiness. It is celebrated for the birthday of Lord Krishna. Every year it is celebrated with excitement. In this year (2025), it is celebrated on 16 August.

Krishna Lord was the son of Mata Devaki and Vasudeva. Kans was the cousin of Devaki. He heard a voice from sky that the eighth son of Devaki would kill him and also Krishna Lord was the eighth son. For making his son safe, Vasudeva decided to leave Krishna Ji to his friend Nand and Yashoda Mata. It is believed that when Krishna Lord was born a light sparked in Jail, automatically the gates opened and soldiers slept. Vasudeva was able to leave safely. When he left it was raining and it was difficult for Vasudeva to cross the water Yamuna as Krishna was the avatar of Lord Vishnu so Yamuna gave way to Vasudeva.

People go to temples and take part in religious activities. Devotees do puja of Lord Krishna. People sing bhajans and listen to religious songs. Some people do kirtan in their houses to worship Lord Krishna.

Loud Krishna is made to dress in new clothes and is decorated by jewellery. People make Krishna Ji seated on a swing and it is decorated by flowers and lights. Fruits, sweets are also offered to Lord Krishna. On this day, people also make Krishna's favorite food like butter, milk etc. Krishna Ji is also called as Hakhan chor.

A religious activity is performed on this day, which is Dahi Handi. A pot filled with curd, milk or butter is tied at height. Group of people make pyramids and climb over each other to break the pot like Krishna Ji did with his friends. It is a very important activity done on the day of Janmashtami.

People cut cake to celebrate his birthday. Krishna was born on midnight so people wait to have a celebration of his birthday. Some people keep fast on this day till the midnight. Children are also made to dress like Radha and Krishna.

Janmashtami is not only a celebration but a time to remember the teachings and wisdom of Lord Krishna.

**Compiled by
Harshita
VII Opal**

Ideal Freedom

The way they are trapped in worldly affairs,
Could they be really helped by prayers,
Where everybody walks to claim in just shares,
So colourful is this world embodied within the wares.

Some nations within me sparked,
Mixed emotions in my mind, so parked,
The loud noises were not more charming,
Than the way dogs barked.

It was more of an earthly hustle,
Gaining and retaining the powers to puzzle.

More of which is the man himself
Grabbing for himself, a sharp chased.

I thank,

I identify this: a big destruction of what I am aware,

After all, it's a game of a 'Divine player',

For whom I am awaiting to be here,

For my feelings to share.

To captivity, the worldly realm belongs,

An urge for the 'real' to throng,

I am sure, today I am not wrong.

Today, I am ready to fight,

I deserve to gift myself: a 'heavenly' sight,

I grant no one else the power,

To adjudicate: what and who for me is right.

The chains of the worldly pleasure,
Though, blessed to me without measure,
I push back as hard as I can,
For what I thrive on,
Is a hope for an 'Ideal' treasure?

For what is 'Ideal' to me , is my Lord's order.
Anything else is a sheep's fodder.

For what I chase, is the freedom from inside,
I want it to show up and no more hide,
For what I pray, is the true ocean and tide,
As all I want is the freedom for the last ride,
I hope the Almighty loves me as much as,
To deliver me, with my sins aside

Angel Kalra
X-Beryl

The Voices in My mind

Every morning,
I sing the national anthem
Standing with the choir
But the voices I hear singing along
Strangely, are more
Than the people present there.

The whispering souls
In the back of my mind
Souls who struggled in a lost boat
Through two hundred years storm
Thus today we can feel the morning
Bright, free and warm.

The soil beneath reminds me
Of endless times.
For the stories of every drop of blood
That seeped into its core
Is conjured back to life.

And I hear it loud and clear
In my history class,
When Tilak exclaimed
'Swaraj is my birthright
And I shall have it'
That it was no demand

When Bose voiced
'Give me blood and
I shall give you freedom'
It was not a request.

When Bhagat Singh challenged
'Let me see if the British chains
Are strong enough to capture
The spirit of free wind'
For him freedom was just a rope ahead.

Every lathi below
Was dumb question
Replied with Vande Mataram, a roar
No freedom was not given
In documents written with ink
Freedom was taken and painted
With blood flowing thick.

So every morning
I sing with my whole heart
For the familiarity my skin feels
Because I know
Everytime I hit the note of 'Jai Hai'
I soul behind me 'breathes'.

Manpreet Kaur
X-Beryl

Rakshabandhan

Once, during the india-China war in 1962, a group of school girls from Rajasthan send handmade rakhis to the Indian soliders at the border. One solider, in his reply, wrote:

“we don’t have sisters here, but now we feel we do. Your rakhis are not just threads- they’re reminders of why we protect this land.”

Those soliders were not protecting their sisters by blood- but their character, their sense of duty, and the bond of respect made them guardians of millions.

That’s the real meaning of Rakshabandhan. It’s not about gifts or rituals. It’s about standing up for each other, with love, loyalty and honour.

Let’s remember: you don’t need a big title to be strong. A kind heart, a helping hand, and a sense of duty, are what truly define us.

This Rakshabandhan, let’s tie the thread of character-not just on wrists, but in our actions.

Sheryll Sharma
IX-Zircon

From shadows to Light

I searched for the light

But the shadows had already taken their flight,
Towards this girl, who only knew what was right,
All I could see was a storm or worriers,
That pulled me under restless hurries.

In the dark, was now where I lived,
With no one by my side, I was never relieved,
For my tears became the ocean wide,
Where all my dreams would hide

What was left with me was nothing-
But I knew I had to do something,
I gathered my courage,
As I longed to turn, my life's another page,
And to fly very far away from this fear's cage.

I searched for the light once more,
And to my surprise, it shone brighter than before,
I reached to touch it, to feel hope again,
To start a new chapter of my life, where only joy rains.

The Timeless Legacy

Let us celebrate the extraordinary legacy of Indian scientists-visionaries who shaped not only our nation but the very foundations of global science and mathematics.

From the ancient era, India has been a cradle of innovation. Aryabhata, in the 5th century, introduced the concept of zero and proposed that the Earth rotates on its axis-centuries before the west caught on. Our ancient texts like the Sushruta Samhita laid the groundwork for surgery and medicine, while Vaastu Shastra demonstrated our deep understanding of architecture, urban plan and environmental harmony.

To the modern age, and we find a constellation of brilliant minds. Srinivasa Ramanujan, with no formal training, unlocked mathematical truths that continue to baffle and inspire. Acharya P.C. Ray, the father of Indian chemistry, not only advanced chemical sciences but also founded India's first pharmaceutical company.

Satyendra Nath Bose, whose work on quantum mechanics led to the Bose-Einstein statistics, reshaped physics. Dr. Homi Bhabha, the architect of India's nuclear program, envisioned a self-reliant scientific future. Dr. A.P.J. Abdul Kalam, our beloved Missile Man and former President, ignited young minds with dreams of space and science.

Let us not forget Janaki Ammal, a pioneering botanist whose work in cytogenetics and plant breeding laid the foundation for agricultural innovation in India.

India's contributions to astronomy, medicine, metallurgy, and mathematics are not just historical footnotes-they are living legacies. From ancient observatories like Jantar Mantar to ISRO's lunar missions, our journey continues with pride and purpose.

As we honour these luminaries, let us also remember that science is not just about discovery-it is about curiosity, courage, and commitment. And in that spirit, may we continue to build a future rooted in our glorious past.

Rajdeep Singh
XII-NM

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ

ਊੜਾ ਆੜਾ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ

- ‘ਓ’ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭੁੱਲਿਓ ਨਾ ਕੁਰਬਾਨੀ
‘ਅ’ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਵਾਰੀ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ
‘ੲ’ ਇਨਕਲਾਬ ਜ਼ਿੰਦਾਬਾਦ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਾਈਏ
‘ਸ’ ਸੁਖਦੇਵ ਵੀਰ ਦੀ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦੇਣ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁਲਾਈਏ
‘ਹ’ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਜੰਗਾ ਨਹੀ ਸੀ ਸੁਖੱਲੀਆਂ
‘ਕ’ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭੇ ਕਈ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਝੱਲੀਆਂ
‘ਖ’ ਖ਼ਲਕਤ ਸਾਰੀ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ ਹੈ
‘ਗ’ ਗੰਗਾਧਰ ਤਿਲਕ ਕਹਿ ਗਿਆ ਸਵਰਾਜ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ
‘ਘ’ ਘਰ ਘਰ ਚਿੰਗਾਰੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦੀ ਲੱਗੀ ਸੀ
‘ਙ’ ਖਾਲੀ ਹਕੂਮਤ ਇਸ ਅੱਗ ਵਿਚ ਮੱਚੀ ਸੀ
‘ਚ’ ਚੰਦਰ ਸ਼ੇਖਰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰ ਗਿਆ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਲੀਦਾਨ
‘ਛ’ ਛੋਟੀ ਨਹੀ ਸੀ ਜੰਗ , ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਰਤ ਮਹਾਨ
‘ਜ’ ਜਦ ਹਕੂਮਤ ਨੇ ਅੱਤ ਜੁਰਮ ਦੀ ਮਚਾਈ ਸੀ
‘ਝ’ ਝਾਂਸੀ ਵਾਲੀ ਰਾਣੀ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਾਈ ਨੇ ਹਰ ਸ਼ਰਤ ਹਕੂਮਤ ਦੀ ਠੁਕਰਾਈ ਸੀ
‘ਵ’ ਖਾਲੀ ਵਾਂਗੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮੋੜਿਆ ਸੀ
‘ਟ’ ਟੌਹਰ ਨਾਲ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਲੱਕ ਤੋੜਿਆ ਸੀ
‘ਠ’ ਠੁਕਰਾ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਜੱਫੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਪਾਈ ਸੀ

‘ਢ’ ਢਹਿ ਗਏ ਸੀ ਜ਼ਾਲਮ, ਅੱਗੇ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਸੀ
‘ਣ’ ਨਾ ਨਾ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ ਜੰਗ, ਕਣ ਕਣ ‘ਤੇ ਡੁੱਲ੍ਹਿਆ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਸੀ
‘ਤ’ ਤਿਰੰਗਾ ਸਾਡੀ ਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹੋਈ ਸ਼ਹਾਦਤ ਲਾਸਾਨੀ ਸੀ
‘ਥ’ ਥੱਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੀਰ ਬਹਾਦਰ, ਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਵਾਨੀ ਸੀ
‘ਦ’ ਦਾਦਾ ਭਾਈ ਨਾਰੋਜੀ ਨੇ, ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਆਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਫੈਲਾਈ ਸੀ

‘ਧ’ ਧੰਨ ਵੀਰ, ਯੋਧੇ, ਸੂਰਵੀਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸਾਡੇ ਹਿੱਸੇ ਆਈ ਸੀ
‘ਨ’ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੁੱਖ ਨੇਤਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ
‘ਪ’ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁੱਲ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਾ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਪਾਈ ਏ
‘ਫ’ ਫਿਕਰਾ ਦੇ ਵਿੱਚ ਜਿਉਂਦਾ ਜਦੋਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦਾ ਭਾਈ ਭਾਈ ਸੀ
‘ਬ’ ਬਿਪਿਨ ਚੰਦਰਪਾਲ ਨੇ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਗਾਈ ਸੀ
‘ਭ’ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਫ਼ਾਂਸੀ ਨਿੱਕੀ ਉਮਰੇ, ਜਾਣੇ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ
‘ਮ’ ਮੰਗਲ ਪਾਂਡੇ ਸੀ, ਅਜ਼ਾਦੀ ਜੰਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚਿੰਗਾਰੀ
‘ਯ’ ਯੋਧੇ ਵੀਰਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ, ਕਦੇ ਨਾ ਮਨੋਂ ਭੁਲਾਈਏ ਜੀ
‘ਰ’ ਰਾਜਗੁਰੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਫ਼ਾਂਸੀ, ਸ਼ਹਾਦਤ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਿਰ ਝੁਕਾਈਏ ਜੀ
‘ਲ’ ਲਾਲਾ ਲਾਜਪਤ ਰਾਏ ਸਾਈਮਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਜਾਨ ਗਵਾਈ ਸੀ
‘ਭ’ ਭੀੜ ਬੜੀ ਲੰਬੀ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਜਿਹਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਪਾਈ ਸੀ
‘ਸ਼’ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਦੇ ਦਿਲੋਂ ਨਾ ਵਿਸਾਰੀਏ
‘ਖ਼’ ਖੂਨ ਡੋਲ੍ਹ ਕੇ ਮਿਲੀ ਇਹ ਅਜ਼ਾਦੀ ਜਿਹਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮਾਣੀਏ
‘ਗ਼’ ਗ਼ਜ਼ਲਾਂ ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀਆਂ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਸਾਈਏ ਜੀ
‘ਜ਼’ ਜ਼ਾਲਮ ਹਾਰੇ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਅੱਗੇ ਢੇਲੇ ਇਹੋ ਗਾਈਏ ਜੀ
‘ਫ਼’ ਫਰਜ਼ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਬੜੀ ਸ਼ਿੱਦਤ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਸੀ
‘ਲ਼’ ਲੜਾਈ ਜਿੱਤੀ ਦੇ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ, ਫੇਰ ਤਿਰੰਗਾ ਲਹਿਰਾਇਆ ਸੀ

ਕਰਨਦੀਪ ਸਿੰਘ
ਵਿਭਾਗ ਗਣਿਤ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿਵਸ

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿਵਸ ਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਚੱਲ ਜਸ਼ਨ,
ਗਈ ਯਾਦ ਉਜਾੜੇ ਦੀ ਆ।
ਕਿਵੇਂ ਵੱਸਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਸੀ ਛੱਡ ਤੁਰੇ,
ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਨਿਕਲੀ ਧਾਹ।
ਧੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਤੇ ਰਾਕਸ਼ ਸੀ ਆਣ ਟੁੱਟੇ,
ਤੱਕੇ ਅੱਖੀਂ ਸੀ ਜਬਰ ਜਨਾਹਾ
ਭੋਇ ਛੱਡੀ ਸੀ ਬਾਪੂ ਰੋਂਦੇਨੇ,
ਜੀਹਦਾ ਖਾਂਦਾ ਨਾ ਸੀ ਵਸਾਹ।
ਸਾਂਝਾ ਪਲਾਂ ਚ ਲੀਰੇ ਲੀਰ ਹੋਈਆਂ,
ਦਿੱਤੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾ ਪਨਾਹ।
ਚਾਰ ਛਿੱਲੜ ਸੀ ਲੜ ਜੋ ਬੰਨ੍ਹ ਤੁਰੇ,
ਉਹ ਵੀ ਰਾਹਾਂ 'ਚ ਲਿਆ ਸੀ ਲੁੱਟ
ਘਰਾਂ ਤਾਈਂ ਸੈਤਾਨਾਂ ਅੱਗ ਲਾਈ,
ਸਾੜ ਟੱਬਰ ਕਈ ਕਰੇ ਸੁਆਹ।
ਜੀਤ ਉਜਾੜੇ ਦਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਕ ਲੱਗਾ,
ਉਹੀ ਜਾਣਦੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਭਾਅ।

ਗੁਰਜੀਤ ਕੌਰ
ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ

ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ

ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਜਿਸਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ,
ਪਰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੁਲ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਪਰਛਾਂਵਾ। ਅਖਾਣ ਹੈ, "ਪਰਛਾਂਵੇ ਵਾਂਗ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ"। ਪਰ
ਇਹ ਪਰਛਾਂਵਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਥ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਮੁਸਕਿਲ ਹੈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ
ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ। ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਜਨਮ, ਜੀਵਨ ਤੇ ਮੌਤ, ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ? ਇਸ
ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬੀਜ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ? ਜਦ ਜਿਸਮ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ
ਭਿੰਨਤਾ ਕਿਉਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ? ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਹੈ ? ਇਸ ਨੂੰ
ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਰਜਿੰਦਰ ਕੌਰ
ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਭਾਗ

ਅਜ਼ਾਦੀ

ਰਾਜੇ ਸੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੇ,
ਆਏ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ,
ਲੋਕ ਸੀ ਉਹ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ,

ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੰਗ ਕੀਤਾ,
ਬੇਵਜ੍ਹਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾ ਕੇ,
ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕੀਤਾ,

ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਸੀ ਜਦ ਕਿਸਾਨ ਹੋਏ,
ਭੁੱਖ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਕਈ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੇ
ਸੀ ਪ੍ਰਾਣ ਖੋਏ,

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸੀ ਲਹਿਰ ਉੱਠੀ,
ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਤੇ,
ਸਾਰੇ ਗਏ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ-ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ ਅਵਾਜ਼ ਚੁੱਕੀ,

ਪੰਜਾਬ, ਬੰਗਾਲ, ਅਸਾਮ,
ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਨੀ ਹੱਲਾ ਮੱਚਿਆ,
ਇੱਕੋ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਕਾਮ,

ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਰਾਜਗੁਰੂ ਅਤੇ ਸੁਖਦੇਵ,
ਵਰਗੇ ਸੀ ਕਈ ਸੂਰਮੇ ਖੜੇ,
ਹੋ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਤੱਕ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਲੜੇ,

ਪਿਆਰ ਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ,
ਆਪਣੇ ਭੈਣਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਭਾਈਆਂ ਨਾਲ,
ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਏ ਵਿਛੋੜੇ,

ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੀ ਦੇ ਵਿਚ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ,
ਚੜ੍ਹਦਾ ਅਤੇ ਲਹਿੰਦਾ,
ਪਰ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਸੀ ਪਿਆਰ ਘੱਟਿਆ,

ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ,
ਆਪਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੜੇ ਵੀ ਭਰਾ,
ਜਿਹੜੇ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹ,

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਤਾਂ ਚਲੇ ਗਏ,
ਪਿੱਛੇ ਛੱਡ ਗਏ ਖੂਨ ਖਰਾਬਾ,
ਅਜ਼ਾਦੀ ਸੌਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲੀ ਮਿੱਤਰੇ,
ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਈ ਰਾਹ ਖੋਏ,

ਰੇਲਾਂ ਚ ਭਰੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ,
ਤੇ ਲਹੂ ਦੀ ਭਰੀ ਚਨਾਬ,
ਅਸੀਂ ਕਾਹਦੇ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਈਏ,
ਅਜ਼ਾਦੀ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਅੱਧਾ,
ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਪੰਜਾਬ.....

ਪ੍ਰਭਨੀਤ ਕੌਰ-
ਦਸਵੀਂ -ਟਰਕਾਇਜ

ਰੱਖੜੀ

ਕਹਿੰਦੇ, ਜੇ ਬੇਗਾਨੇ ਧੀ ਪੁੱਤ ਹੀ ਸਕਿਆਂ ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ
ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਆਵਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਉਡੀਕ ਦੇ |
ਜੇ ਇਹ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਧਾਗੇ ਹੀ ਏਨੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ,

ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖੂਨ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਉਡੀਕਦੇ |
ਜਿਹੜੇ ਜੰਮੇ ਨਾਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਸਰਦਾਰੀਆਂ ਨੇ
ਬਾਪ ਮੇਰੇ ਨੇ ਲਾ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਉਡਾਰੀਆਂ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰੋਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ਨੇ |
ਜੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਸਾਡੇ ਖੂਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬੇਗਾਨਿਆਂ ਕਿੱਥੋਂ ਬਣਕੇ ਨੇ,
ਜਿੰਦੜੀ ਸਾਡੀ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਕਿੱਥੋਂ ਸੁਣਨੇ ਨੇ |

ਕਹਿੰਦੇ ਐਵੇਂ ਤਾਂ ਉਡੀਕਦੇ,
ਧੀ ਪੁੱਤ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਨੂੰ,
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਸਮਝ ਆਉਂਦਾ ਏ
ਜੇ ਭਰਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੱਖੜੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਭੈਣ ਨੂੰ ਹੌਕਾ ਜਿਹਾ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਏ ||

ਕਰਾਉਂਦੀ ਭੈਣ ਐਸ਼ਾਂ ਵੀਰ ਆਵਦੇ ਨੂੰ,
ਉਹ ਵੀ ਹੋ ਵੱਡਾ ਨਾਲ ਭੈਣ ਦੇ ਹਰ ਸੁੱਖ ਦੁੱਖ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਦਾਏ,
ਆਵੇਂਤਾਂ ਨੀ ਹਰ ਇਨਸਾਨ ਭੈਣ ਭਰਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਤੋਂ ਮੰਗਦਾ ਏ,

ਇਹ ਧਾਗੇ ਰੱਖੜੀ ਦੇਜਦ ਬੰਨੇ ਵੀਰ ਦੇਗੁੱਟ ਤੇ,
ਡਲੀ ਗੁੜ ਦੀ ਮੂੰਹ ਉਸਦੇ ਲਾਈ ਸੀ,
ਹੋਇਆ ਅਹਿਸਾਸ ਮੈਨੂੰ ਰੱਬ ਮੇਰੇ ਨੇ, ਪੁੱਤਰ
ਦੀ ਦਾਤ, ਮਾਪਿਆਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਪਾਈ ਸੀ |

ਐਵੇਂ ਤਾ ਨੀ ਬਣਾਇਆ ਰੱਬ ਨੇ ਭੈਣ ਭਰਾਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ,
ਜਿੱਥੇ ਹਾਸੇ ਮਜਾਕ ਨਾਲ ਰਲ ਚਾਰ ਚੰਦ ਲਾਉਂਦੇ ਨੇ,
ਜਦ ਹੋਵਣ ਇਕੱਠੇ ਦੇਵੇ ਸਾਰੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਰੌਣਕਾਂ ਲਾਦਿੰਦੇ ਨੇ |
ਮੰਗਾਂ ਮੈਂ ਰੱਬ ਤੋਂ ਇਹੀਕਿ ਤੂੰ ਦੇਵੀ ਵੀਰਹਰ ਭੈਣ ਨੂੰ,
ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਖੜਨ ਨੂੰ,
ਤੇ ਤੀਜ ਮੌਕੇ ਸੰਧਾਰਾ ਲਿਆਉਣ
ਹੋਵੇ ਭੈਣ ਭਰਾ ਹਰ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਨਾਲ ਖੜਨ ਵਾਲਾ,
ਹਰ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ |

ਗੁਰਕਿਰਨਦੀਪ ਕੌਰਗਿੱਲ
(ਦਸਵੀਂ- ਬੈਰਲ)

ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਸ

ਕੁੱਝ ਤਿਉਹਾਰ ਧਾਰਮਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕੁੱਝ ਤਿਉਹਾਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ 15 ਅਗਸਤ ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤਿਉਹਾਰ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ 15 ਅਗਸਤ, 1947 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦਿਨ ਹੀ ਸਾਡੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਟੁੱਟੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਏ ਸੀ। ਇਸ ਦਿਨ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਪੰਡਿਤ ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੌਮੀ ਝੰਡਾ ਤਿਰੰਗਾ ਲਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਿਉਹਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਧੂਮ-ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਚਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਵੀ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਗਏ। ਇਹ ਤਿਉਹਾਰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧੂਮ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ ਜਾਂ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਹਰ ਧਰਮ ਤੇ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਰਲ-ਮਿਲ ਕੇ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਕੌਮੀ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਸਲਾਮੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦੇਸ਼ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਏਕਮਦੀਪ ਸਿੰਘ
ਅੱਠਵੀਂ ਸ਼ਾਫਾਇਰ

ਰੱਖੜੀ

ਆ ਬਹਿ ਵੇ ਵੀਰਾ ਸੋਹਣਿਆ ਤੇਰੇ ਗੁੱਟ ਤੇ ਬੰਨ੍ਹਾ ।
ਤੂੰ ਜਿੰਦ-ਜਾਨ ਇਸ ਭੈਣ ਦੀ, ਸੁਣ ਮਾਂ ਮੇਰੀ ਦਿਆਂ ਚੰਨਾਂ।
ਇਹਨੂੰ ਧਾਗਾ ਨਾ ਤੂੰ ਸਮਝ ਲਈਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਨੇ ਮੋਹ ਦੀਆਂ ਤੰਦਾਂ!
ਆਉਣ ਭੈਣ - ਭਾਈ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੀਆਂ, ਇਸ ਧਾਗੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰੰਧਾਂ ।

ਤੂੰ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ਕਰੋਂਗਾ, ਇਹ ਮੇਨੂੰ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ।
ਰੱਬ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਵੀਰਿਆ, ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀਰ ਤੇ ਆਸ
ਭਾਵੇਂ ਸਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਹੈ ਆਂਵਦਾ, ਦਿਨ ਇਹ ਭਾਗਾਂ ਭਰਿਆ।
ਹਰ ਵੇਲੇ ਭੈਣਾਂ ਮੰਗਦੀਆਂ ਨੇ, ਸੁੱਖ ਵੀਰਾਂ ਦੀ ਅੜਿਆ।

ਤੂੰ ਅੰਸ਼ ਵੰਸ਼ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦਾ ਤਾਰਾ।
ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀਰਿਆ, ਨਹੀਂ ਤੈਥੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀਰ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਅੰਦਰ ਵੜ ਕੇ ਰੋਣ ।
ਗੱਲ ਲਾਕੇ ਕੋਈ ਵਰ੍ਹਾਵੇ ਜਦ ਅੱਖਾਂ ਤਿੱਪ- ਤਿੱਪ ਚੋਣ।

ਉਹ ਵੱਡਿਆਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲੇ ਨੇ ਵੀਰ
ਵੀਰ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਭੈਣ ਦੀ ਜਦ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਭੀੜ ।
ਵੀਰ ਸਿਰ ਦੀ ਚੁੰਨੀ ਭੈਣ ਦੀ, ਵੀਰ ਭੈਣਾਂ ਦਾ ਗਰੂਰ,
ਹਰ ਭੈਣ ਨੂੰ ਰੱਬਾ ਮੇਰਿਆ ਇੱਕ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵੀਰ ਦੇਈਂ ਜਰੂਰ ।

ਗੁਰਲੀਨ ਕੌਰ
ਸੱਤਵੀ ਸ਼ਫਾਇਰ

ਸਵਤੰਤਰਤਾ ਦਿਵਸ

15 ਅਗਸਤ 1947 ਦੀ ਸਵੇਰ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਇਹ ਉਹ ਪਲ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਕਿਰਨ ਹਰੇਕ ਘਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੀ। ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਅਹਿੰਸਾ, ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦਾ ਬੇਖੌਫ਼ ਹੌਸਲਾ, ਨੇਤਾਜੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ - ਇਹ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਰਾਹ ਦੇ ਦੀਵੇ ਬਣੇ।

ਹਰ ਸਾਲ ਜਦੋਂ ਤਿਰੰਗਾ ਅਸਮਾਨ 'ਚ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਸੁਪਨਿਆਂ, ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਲਾਲ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਦਾ ਸੰਬੋਧਨ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼-ਭਗਤੀ ਦੀ ਚਿੰਗਾਰੀ ਹੋਰ ਭੜਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੱਚੇ ਦੇਸ਼-ਭਗਤੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿਵਸ ਸਿਰਫ਼ ਮਨਾਉਣ ਦਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1947 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸੂਰਮੇ ਹੱਸ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਏ।

“ਤਿਰੰਗੇ ਦੀ ਸ਼ਾਨ, ਸਾਡੀ ਪਹਿਚਾਨ - ਜਿਉਂਦਾ ਰਹੇ ਮੇਰਾ ਭਾਰਤ ਮਹਾਨ!”

ਨਾਮਲੀਨ ਘੋਲੀਆ
ਸੱਤਵੀ ਅੰਬਰ

ਸਰਦਾਰ ਊਧਮ ਸਿੰਘ

ਸਰਦਾਰ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ 26 ਦਸੰਬਰ 1899 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੰਗਰੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸੁਨਾਮ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਮਲੀ ਨਾਂ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋਏ। ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ – ਪਿਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਅਨਾਥ –ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਪਲੇ।

1919 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਲੋਕਾਂ 'ਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਫ਼ੌਜ ਨੇ ਗੋਲੀਬਾਰੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੇ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ ਗਹਿਰਾ ਜੋਸ਼ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਸਮ ਖਾਈ ਕਿ ਇਸ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਗੇ।

ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਉਹ ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਹਕੂਮਤ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ 13 ਮਾਰਚ, 1940 ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੇ ਕੈਕਸਟਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਈਕਲ ਓਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲਿਆ। 31 ਜੁਲਾਈ 1940 ਨੂੰ ਲੰਡਨ ਦੀ ਪੱਟਨਵਿਸ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਅਜ਼ਾਦੀ ਸੰਗਰਾਮ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ।

ਕਿਮਰਾਤ ਕੌਰ
ਛੇਵੀਂ ਬੈਰਲ

हिंदी विभाग

मेरे प्राणधन

हे कृष्ण, हे प्राणधन, हे प्रीतम !
क्या लिखूँ तुम्हारे जन्म पर?
अनंत है तुम्हारी लीला, असीम है तुम्हारा वैभव ।
मेरी तुच्छ लेखनी में वह सामर्थ्य कहाँ
जो तुम्हारे सौंदर्य, तुम्हारे माधुर्य,
तुम्हारे करुणामय नेत्रों को शब्दों में बाँध सके।
तुम ही हो वंशी की मधुरता,
तुम ही हो राधा के अधरों की मुस्कान ।
तुम ही हो नंद बाबा की आँखों का अभिमान,
और यशोदा मैया की गोद का गगन निधान ।
हे श्यामसुंदर !
तुम्हारी छवि में सारा ब्रह्माण्ड ठहर जाता है।
तुम्हारी बंसी की एक ही धुन
जीव को जीवन का मर्म समझा देती है।
जहाँ से लौटना असंभव है-
क्योंकि वह प्रेम का मार्ग है,
जो केवल हृदय से हृदय तक जाता है।
मैं तो बस यही प्रार्थना करती हूँ
ईष्ट बनकर मेरे हृदय में विराजे रहो,
सर्वस्व बनकर मेरे प्राणों को आलोकित करो।
मेरी वाणी, मेरे भाव,
मेरा संपूर्ण अस्तित्व
तुम्हारे चरणों में ही अपना आश्रय पाए ।

मंजू आजमी
(हिंदी विभाग)

एक संकल्प

एक संकल्प बच्चों को शिक्षित करने का
उनको मुकाम तक पहुँचाने का

एक संकल्प बच्चों में नैतिकता लाने का
समाज में खुशहाली लाने का

एक संकल्प बच्चों में आशा जगाने का
पालकों की उम्मीदों को पूर्ण करने का

एक संकल्प बच्चों को प्रेरित करने का
बचपन की नादानियों को भुलाने का

एक संकल्प बच्चों को जागृत करने का
देश के लिए दृढ़ संकल्प लेने का

अवनीश
(हिंदी विभाग)

मेरी बहन

* तू आई मेरी जिंदगी में, जैसे खुशियाँ की बरसात

* तू पागल है, पर प्यारी भी

तेरी हँसी से महक उठे, मेरे दिल की हर बात

बचपन के हर खेल में, तू मेरी पहली साथी

तेरे बिना अधूरी लगे, मेरी हर खुशी

तू आई मेरी जिंदगी में, जैसे खुशियों की बरसात

तू पागल है, पर प्यारी भी

तूने सीखा दिया मुझे, बाँटना और निभाना

मुश्किल हो या आसान, बस तेरा हाथ थामे जाना

राखी के धागे में, बँधा है भरोसे का जहाँ

तू आई मेरी जिंदगी में, जैसे खुशियों की बरसात

तू पागल है, पर प्यारी भी

तेरे गुस्से में भी, छुपा होता है प्यार

तू ही मेरी सबसे प्यारी, अनमोल उपहार

तेरे साथ बिताया हर पल, है यादों का खजाना

तू मुस्कुराए तो लगे, मिल गया सारा जमाना

तू आई मेरी जिंदगी में, जैसे खुशियों की बरसात

तू पागल है, पर प्यारी भी

तू मेरी राजदार, तू मेरी सलाहकार

तेरी हँसी की मिठास से, मीठा हो हर त्योहार

तेरे बिना सूना है, घर का हर कोना

तू है तो लगता है, जीवन खुशियों का खजाना

तू आई मेरी जिंदगी में, जैसे खुशियों की बरसात

तू पागल है, पर प्यारी भी

पूजन तायल
(छठी बेरिल)

मेरा भारत महान

मुझे है मेरे देश के शहीदों पर मान,
जो देते रहे देश के लिए अपने प्राण ॥

जो बने हमारे देश की शान,
हम सुनते आए उनके ही गुण- गाण ॥

भारत की मिट्टी पर हमें है मान,
करते हैं हम उसका सम्मान ॥

शहीदों ने बारी देश पर जान,
ताकि न मिल पाए इसकी आन, बान और शान ॥

मोलियों की आवाज से न डरे न झुके,
सत्यमेव जयते का नारा लगाते गए ।

तिरंगे की शान में उन्होंने जान गवाई,
आज़ादी की उस जंग में अपनी हस्ती मिटाई ॥

सत्यमेव जयते कहते गए,
जो होता गया वह सहते गए ।

मेरा भारत महान ॥ मेरा भारत महान ॥

सानवी धीर
छठी एमराल्ड

जय हिंद जय भारत

है मुझे देशभक्तो पर मान,
जिन्होंने दिलवाया है हमारे देश को सम्मान
मान है मुझे देश शहीदो पर,
मान है मुझे देश शहीदो पर
कुरबानी दी देश भक्तों ने देश पर ।

भारत को है स्वतंत्रता दिलवाई
जान से बढ़कर देश को आजादी दिलवाई,
अंग्रेजों को था मार डाला,
अंग्रेजो को था मार डाला,
काले अंधेरे से भारत को निकाला।

लिखा है भगत सिंह जैसे वीरों का नाम इस धरती पर,
ना कोई मिटा सका इनका नाम आज तक,
यह है भारत के असली वीर,
जिन्होंने जान से बढ़कर निभाई राखी की लकीर ।
जिन्होंने जान से बढ़कर निभाई राखी की लकीर ।

लूट कर ले गए भारत की जान,
पर रगो में भी हमारे आज़ादी की माँग;
गोलियों की खड़-खड़ में जो थे सीना ताने आए;

वह है हमारे भारती वीर जिनके रगो में है
देशभक्ति समाए ।

लेकर चले गए हमारा सोना, चाँदी, हीरा,
पर न लूट सके हमारी दिलों की पहचान का सोना,
लेकर चले गए हमारी रूह जिस्म से
लेकर चले गए हमारी रूह जिस्म से।
पर उस रूह को लेकर आए हम दिल से।

है वह हमारी जान, मान, सम्मान ।
जिसका नाम है स्वतंत्र भारत की शान ।

सत्यमेव जयते सत्यमेव जयते गाते गए और आगे बढ़ते गए
बिना कर्क बिना मुड़े चलते गए
बिना रूके बिना मुड़े चलते गए ।

यह नहीं है कोई झूठी कहावत
यह नहीं है कोई झूठी कहावत
यह है भारत की सच्ची सच्चाई
यह नहीं है कोई हँसी मज़ाक की बात.
यह है भारत की एक अँधेरी रात ।

रायना
छठी एमरॉल्ड

मेरा भारत

स्वतंत्र है भारत,
स्वतंत्र है भारत,
भारी गोलाबारी और दुख सहा था,
लोगों को आघात लगा था
हाथ कटे थे, पाँव कटा था,
बड़ा ही खून बहा था।
दुख यह कैसे करूँ बयान,
- सच मुच बड़ा ही दर्दनाक रहा था।

भारत की स्वतंत्रता है उनके नाम,
जिन्होंने कुरबानी दी
ज़िंदगी की देश के नाम
आज भी उनको सलाम।

भूल सकते नहीं इस दिवस को,
- सौ सालों के बाद स्वतंत्रता हुई है प्राप्त
देखकर उगते भारत को,
उनके दर्द भी होंगे समाप्त ।

चढ़ता भारत है आज भी करता,
उन जवानों को याद
जिनकी कुरबानी के सदका,
* मेरा देश हुआ आज़ाद ।

स्वतंत्र है भारत,
स्वतंत्र है भारत,

रायना गर्ग
छठी एमरॉल्ड

जन्माष्टमी

कृष्ण की महिमा, कृष्ण का प्यार, कृष्ण में है श्रद्धा कृष्ण से ही संसार । आदरणीय प्रधानाचार्या जी, समस्त शिक्षकगण, एवं मेरे प्रिय साथियों – सुप्रभात । आज, मैं नौवीं टोपाज की छात्रा सदिक्षा शर्मा आप सब के समक्ष जन्माष्टमी के त्योहार पर अपने विचार प्रस्तुत करने जा रही हूँ। जन्माष्टमी, भारत के सबसे महत्वपूर्ण त्योहारों में से एक है जो भगवान श्री कृष्ण के जन्म के उपलक्ष्य पर मनाया जाता है। इस दिन सनातन धर्म के लोग भगवान श्री कृष्ण की पूजा अर्चना करते हैं, उन्हें छप्पन भोग चढ़ाते हैं। जन्माष्टमी का व्रत भी करते हैं। इस दिन लोग अपने घरों को सजाते हैं, मंदिरों में भी भव्य सजावट की जाती है और दही हांडी के कार्यक्रम का आयोजन किया जाता है। भगवान श्री कृष्ण – भगवान विष्णु के आठवें अवतार थे। द्वापर युग में मथुरा पर निष्ठुर पापी क्रूर राजा कंस राज करता था। उसकी प्राणों से भी प्रिय एक बहन देवकी थी । कंस ने देवकी का विवाह अपने मित्र वासुदेव से करवा दिया । विवाह के बाद कंस स्वयं देवकी का रथ चलाकर उसे ससुराल छोड़ने जा रहा था कि तभी एक आकाशवाणी हुई कि भकंस तेरे पापों का घड़ा भर गया है, देवकी आरै वासुदेव की आठवीं संतान तेरा काल बनेगी । यह सुनकर कंस ने देवकी और वासुदेव को कारागार में बंदी बना दिया। जैसी ही उनकी कोई संतान जन्म लेती, निष्ठुर कंस उस नवजात शिशु को उँचाई से नीचे फेंककर उसकी हत्या कर देता । किंतु जब भाद्रपद की कृष्णपक्ष की गहन अंधेरी रात को स्वयं भगवान विष्णु ने जब देवकी की कोख से जन्म लिया तो चमत्कार ही हो गया । सारे द्वारपाल गहरी निद्रा में सो गए और इसका लाभ उठाकर वासुदेव श्री कृष्ण को टोकरी में डालकर प्रचंड यमुना पार करवाकर अपने मित्र नंद बाबा के घर छोड़ आए जहाँ कृष्ण का लालन पालन हुआ । ग्यारह वर्ष की आयु में भगवान श्री कृष्ण ने कंस का वध कर प्रजा को उसके प्रकोप और अत्याचारों से मुक्त करवा दिया ।

महाभारत के युद्ध से कुछ समय पहले अर्जुन व्याकुल हो गया तो श्री कृष्ण ने उसे उपदेश दिया और कहा कि भकर्मण्यवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन मा कर्मफल हतु भूर्मा ते संगोस्त्वकरमणी ।

जन्माष्टमी का त्योहार हमें भगवान श्री कृष्ण की शिक्षाओं और जीवन आदर्शों को याद करते का अवसर देता है, इसलिए हमें कृष्ण की शिक्षाओं पर अमल कर अपना जीवन सफल बनाना चाहिए ।

सुदीक्षा शर्मा
नौवीं टोपाज

रक्षा बंधन – प्रेम का अनुपम पर्व

रिश्तों की बगिया का प्यारा सा फूल,
भाई बजह का नाता—सच्चा और अनमोल ।
धागों में बंधा है विश्वास का रंग,
हर राखी में छिपा स्नेह का संग ।

नन्ही बहना जब बाँधे रेशम की डोर,
मन भावुक हो जाए, भर आए चितचोर ।
वचन है सुरक्षा का,
सदा साथ निभाने का,
हर कठिन घड़ी में सिर पर साया बनाने का ।

ना कोई स्वार्थ, ना कोई दिखावा,
बस प्रेम में डूबा एक प्यारा सा दावा ।
हर मुस्कान में झलकता है त्याग,
बहन की दुआएं, भाई का अभाग ।

त्योहार ये केवल धागा नहीं,
संवेदनाओं का मीठा संगीत सही ।
हर राखी बने विश्वास की मिसाल,
रहे प्रेम बना, न हो कोई सवाल ।

तो आओ मनाएँ ये पावन दिवस,
दिल से करे एक सुंदर प्रयास,
जहाँ हर दिल में हो अपनापन,
और सजीव रहे रक्षाबंधन ।

करमप्रीत सिंह
आठवीं—डायमंड

Manjaap Singh Bhullar
III-Zircon

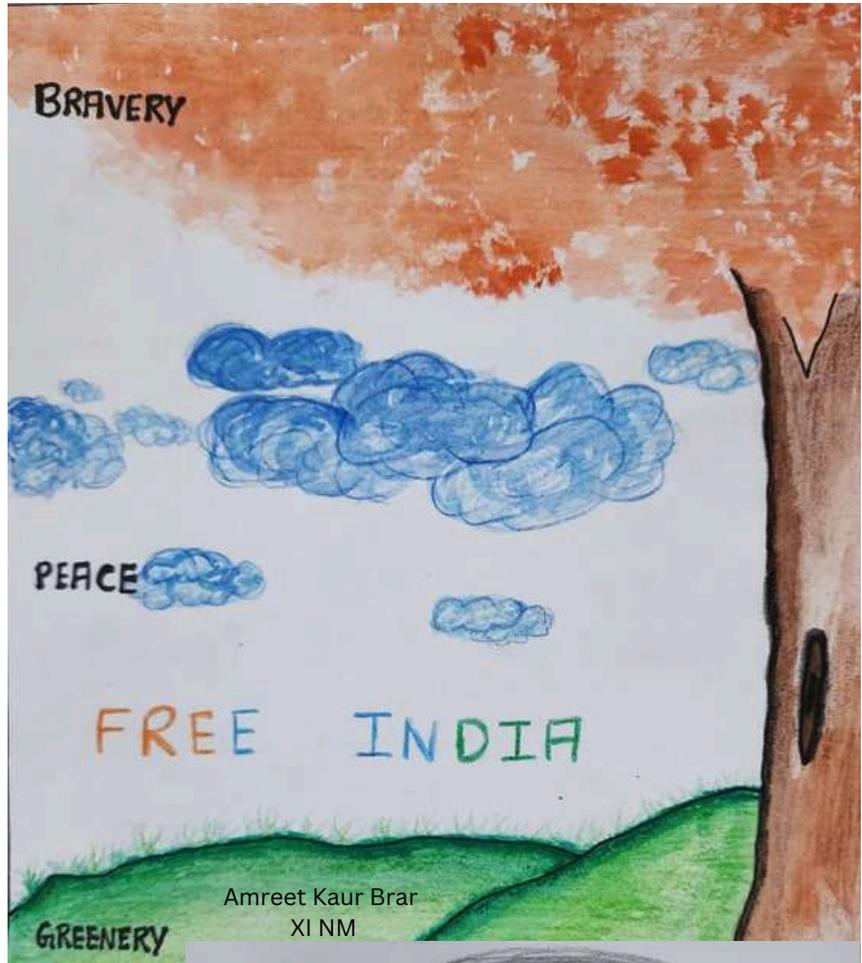

Divyansh Garg
IV Amber

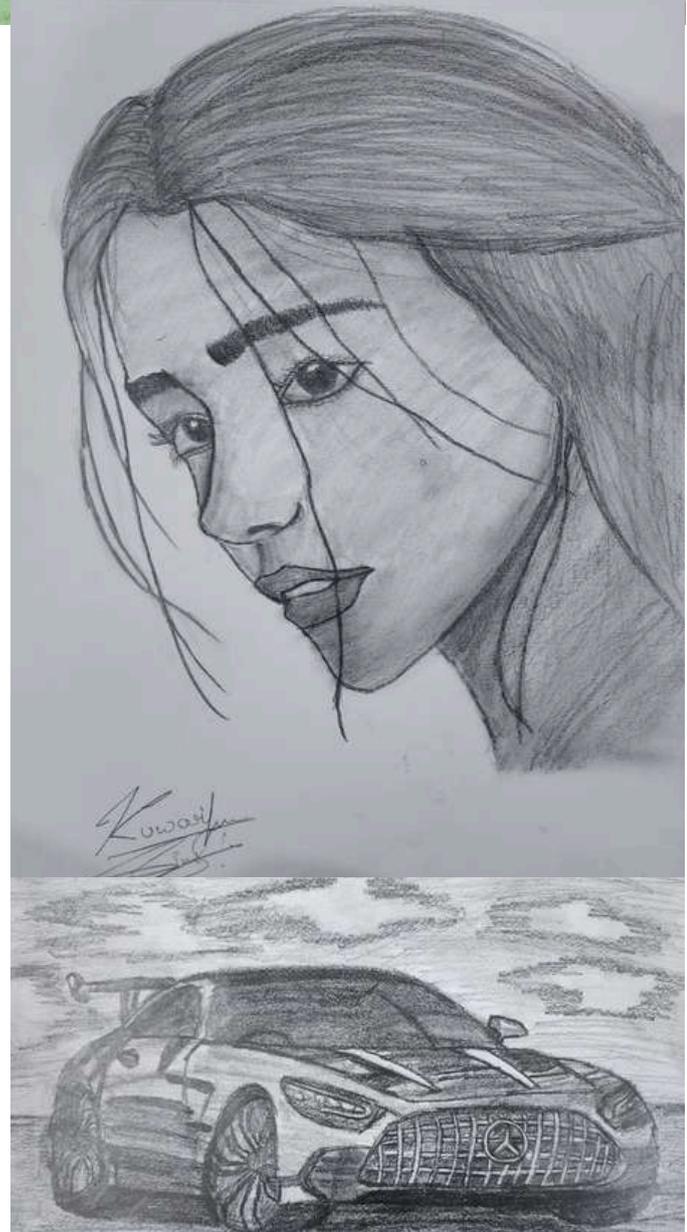
Nirmaljit Kaur
Art & Craft Dept.

Amreet Kaur Brar
XI NM

Udayveer Singh
VI Sapphire

*Reading maketh a full
Man; conference a
Ready man; and
Writing an exact man.*

*Thank
you*

